

[Jes Lunde]

især De Konservatives, som er aktive lige i øjeblikket, har svært ved at læse betænkninger, siden man nu spørger om, hvilke virksomheder det er, der skal betale denne CO₂-afgift. Det synes jeg da ikke er spor svært at finde ud af.

Der er to grupper virksomheder, som skal betale den. Den ene gruppe er den, for hvem CO₂-afgiften kommer til at udgøre en meget lille del af deres omsætning. Det er virksomheder, der tænker som Danmarks største tekstilvirksomhed, hvor direktøren blev interviewet i tv forleden, og hvor han sagde, at det overhovedet ikke er noget problem for os hverken konkurrenceevnemæssigt eller beskæftigelsesmæssigt.

Det er en del af dem, der skal betale. Den anden del, der skal betale, er den del af virksomhederne, hvor CO₂-afgiften er betydelig, men hvor virksomheden nægter at gøre noget for at spare på energien. De kommer også til at betale CO₂-afgift. Vores model er netop udformet på den måde, at hvis virksomhederne gør, hvad de overhovedet kan, for at spare på energien, kan de komme uden om CO₂-afgiften. Det er en god filosofi. Det er den måde, man skal lægge miljøafgifter til rette på, at de, der opfører sig efter hensigten, de, der bidrager mest muligt til at nedbringe forureningen, går vi ikke efter. Men dem, der er mere tøvende og skal have et større skub, før de kommer i gang, er selvfølgelig dem, der kommer til at betale afgiften. Så enkelt er det.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Først vil jeg sige til hr. Poul Nielson, at hr. Poul Nielson taler stadig væk kun om dem, der ikke skal betale. Men har jeg taget fejl, hr. Poul Nielson, når der står, at afgifterne fra erhvervslivet dog er 2-3 mia. kr.? Så må der være nogle erhvervsvirksomheder, der skal betale. Når man ikke engang kan blive enig om, hvem der skal betale, og hvem der ikke skal betale, heroppefra, er det endnu et udtryk for, at beslutningsforslaget er uendelig bureaukratisk og umuligt at arbejde med.

Er hr. Poul Nielson ikke enig med mig i, at den eneste fornuftige løsning var at vente, til der kom et EF-forslag, så vi kunne tale ud fra det og få samme betingelser som vores partnere i EF?

Må jeg så sige til hr. Jes Lunde, der trækker en eller anden mand frem, der var i fjernsynet i

går, jeg så ham også, at det er jo et gammelt trick, som vi alle sammen kender. Medierne skal jo beskæftige sig med noget, og så finder de én mand i erhvervslivet, der siger, at det ikke gør noget.

Det synes jeg ikke man skal lægge så megen vægt på. Jeg kan godt sige til hr. Jes Lunde, at vi såmænd også fra konservativ side i 1984 hev Steffen Møller frem som en god mand for os. Og Laue Traberg Smidt har altid været en god mand, vi andre har kunnet hive frem. Der er altid nogen, man kan få til at sige det, der passer én. Kendsgerningen er, at det koster 2-3 mia. kr. for erhvervslivet, og at det er uendelig bureaukratisk. Det eneste fornuftige var at vente nogle ganske få måneder, til EF er klar med et direktivforslag, som vi alle sammen gerne vil tilslutte os.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Jeg skal ikke tage mit egentlige indlæg nu. Men hr. Poul Nielson skal nu alligevel ikke komme af sted med at sige ting, som tenderer ikke at være sande.

Hr. Poul Nielson sagde fra denne talerstol, at dessinet med, at en tredjedel af en afgift på industrien skulle føres tilbage til industrien, havde man fået fra regeringen. Det har man aldrig nogen sinde diskuteret under forhandlingerne, hr. Poul Nielson, og det ved hr. Poul Nielson godt.

Den anden ting, der kom frem her, var, at spørgsmålet om refusionsordninger og disse forskellige tilskudsordninger også skulle være noget, man havde fået fra regeringen. Det er ikke rigtigt, hr. Poul Nielson. Hr. Poul Nielson er gået ud fra, at noget sådant skulle være indeholdt, men noget sådant har aldrig været indeholdt fra regeringens side i de forhandlinger, som ikke førte til noget resultat. Jeg ville meget gerne se hr. Poul Nielson bekræfte herfra, at regeringen skulle have sagt, at der skulle opkræves en afgift, og at en tredjedel skulle føres tilbage.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jamen hr. Poul Nielson, der er psykologi i dette.

Når jeg ser det socialdemokratiske ændringsforslag og ser udtryk som »et særlig stort forbrug« eller »et konkurrencebelastende ener-